

חולין עב

משנה		רבה
<u>טהרה בלועה</u> בלע טבעת טהורה, ונכנס לאהל המת, והזה ושנה וטבל והקיא - הרי היא כמה שהיתה	<u>טומאה בלועה</u> בלע טבעת טמאה - טובל ואוכל בתרומתו, הקיא - טמאה וטמאתו	כשם שטומאה בלועה אינה מטמאה, כך טהרה בלועה אינה מיטמאה.
		החידוש של רבה: כגון שבלע שתי טבעות, אחת טמאה ואחת טהורה, דלא מטמיא לה טמאה לטהורה

קושי ממשנתינו על החידוש של רבה: והא עובר וחייה, דכשתי טבעות דמו, וקא מטמא לה עובר לחיה!

תירוץ 1: שאני עובר, הואיל וסופו לצאת

דחייית התירוץ: אמר רבא: עובר - סופו לצאת, טבעת - אין סופו לצאת?

תירוץ 2: אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: טומאה זו אינה מדברי תורה, אלא מדברי סופרים.

הסבר: מאי אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים?

<u>לר' ישמעאל</u> דאמר: עובר במעי אשה - טהור, גזרו בה <u>טומאה מדרבנן</u>	<u>לר' עקיבא</u> דאמר: עובר במעי אשה - טמא - <u>טמא מדברי תורה</u>	
מאי טעמא? אמר רב הושעיא: גזירה שמא יוציא ולד ראשו חוץ לפרוזדור <u>קושי</u> : אי הכי אשה נמי! <u>תירוץ</u> : אשה מרגשת בעצמה <u>קושי</u> : ותימא לה לחיה! <u>תירוץ</u> : טרידא		הסבר
<u>להוציא עובר במעי אשה</u>	<u>לרבות גולל ודופק</u>	<u>וכל אשר יע על פני השנה</u>
גולל ודופק הלכתא גמירי לה	עובר במעי אשה טמא מדאורייתא, מנא ליה? אמר ר' אושעיא, אמר קרא: הטעם כמת כנפש ... איזהו מת שבנפש של אדם - הוי אומר זה עובר שבמעי אשה <u>תגובת ר' ישמעאל</u> : האי מיבעי ליה לרביעית דם הבאה מן המת, שמטמאה שנאמר הטעם כמת כנפש האדם , איזהו נפש של אדם שמטמא - הוי אומר זו רביעית דם <u>תגובת ר' עקיבא</u> : ור"ע לטעמיה, דאמר: אף רביעית דם הבא משני מתים מטמא באהל; דתניא ר"ע אומר: מנין לרביעית דם הבאה משני מתים שמטמאה באהל - שנא' ועל כל נפשות ושיעור אחד	תגובת כל אחד לדעה של השני